

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 18. november 2003 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Hamburg-Jonas mod Milupa GmbH & Co. KG

(Sag C-542/03)

(2004/C 59/20)

Ved kendelse afsagt den 18. november 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 23. december 2003, har Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Hamburg-Jonas mod Milupa GmbH & Co. KG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 7, stk. 1, første afsnit, andet punktum, artikel 7, stk. 2, første afsnit, og artikel 7, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94, som affattet ved forordning (EF) nr. 229/96⁽¹⁾, fortolkes således, at en ansøger ikke har ret til tildeling af eksportrestitution, når det af ansøger deklarerede produkt, som ifølge artikel 1, stk. 2, litra c), første led, i forordning (EF) nr. 1222/94⁽²⁾ ligestilles med skummetmælkspulver af den i bilag A (PG 2) beskrevne art, ikke er blevet anvendt til fremstillingen af de eksporterede varer, men der er anvendt et andet produkt, der, for så vidt angår den del af produktets tørstof, som ikke er mælkefedt, ifølge artikel 1, stk. 2, litra f), første led, i forordning (EF) nr. 1222/94 ligestilles med skummetmælkspulver af den i bilag A (PG 2) beskrevne art?

⁽¹⁾ EFT L 030, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 136, s. 5.

Sag anlagt den 23. december 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-546/03)

(2004/C 59/21)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. december 2003 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D.M. Díaz-Llanos La Roche og D.G. Wilms, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine fællesskabsretlige forpligtelser i henhold til artikel 220, stk. 1, i EF-toldkodeksen⁽¹⁾ (og artikel 5 i forordning nr. 1854/89⁽²⁾), idet det ikke har overholdt den i bestemmelsen omhandlede frist for bogføring.
2. Det fastslås ligeledes, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine fællesskabsretlige forpligtelser i medfør af nedennævnte bestemmelser, i det omfang den sene bogføring medførte en forsinkelse med overførslen af egne indtægter, idet der ikke blev betalt morarenter i henhold til artikel 11 i forordning nr. 1552/89⁽³⁾ indtil den 31. maj 2000 og for tiden efter denne dato i henhold til artikel 11 i forordning nr. 1150/2000⁽⁴⁾.
3. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Reglerne om Fællesskabernes egne indtægter er entydige for så vidt angår tidspunktet for, hvornår de spanske myndigheders forpligtelse til at bogføre sådanne indtægter opstår. Det drejer sig om det tidspunkt, hvor de nationale myndigheder kan beregne det skyldige beløb og underrette den afgiftspligtige om, at alle de fællesskabsretlige bestemmelser, der finder anvendelse inden for området, er blevet opfyldt. Efter disse regler er de nationale myndigheder — i tilfælde af, at de opdager, at der er afgifter hidrørende fra toldskyld, der ikke er blevet bogført — afskåret fra at anvende de frister, der er fastsat i deres egen interne lovgivning, og som afviger fra de obligatoriske frister, der er fastsat i fællesskabslovgivningen. Disse frister løber altid fra det tidspunkt, hvor debitor er blevet identificeret, og det skyldige beløb kan beregnes.

Fastsættelsen af det tidspunkt, hvor fastlæggelsen af egne indtægter skal finde sted, afhænger ikke af, om debitor er blevet underrettet, eller af, om de nationale myndigheder har truffet en endelig afgørelse. Disse omstændigheder er kun relevante i det interne forhold mellem de nationale myndigheder og debitor, idet forholdet mellem medlemsstaten og Fællesskabet for så vidt angår dets egne indtægter udelukkende reguleres af spørgsmålet om, hvorvidt de objektive betingelser for bogføringen er opfyldt. Forpligtelsen til at fastlægge Fællesskabernes egne indtægter og derefter stille dem til rådighed for Kommissionen berøres ikke af de frister, der i national lovgivning er fastsat med henblik på at give debitor lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Den praksis, der følges af de spanske myndigheder, er følgelig ikke i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Den manglende opfyldelse af disse forpligtelser medfører, at Spanien skal betale morarenter i overensstemmelse med reglerne om Fællesskabernes egne indtægter. Ifølge fast retspraksis består der et uløseligt bånd mellem forpligtelsen til at fastlægge Fællesskabernes egne indtægter, forpligtelsen til at overføre dem til Kommissionens konto inden for den fastsatte frist og endelig til at betale morarenter, der påløber for hele perioden med forsinkelse, og som forfalder til betaling uanset grunden til, at overførslen til Kommissions konto ikke skete rettidigt. Den omstændighed, at de spanske myndigheder har henvist til deres interne fremgangsmåde, har følgelig ingen indflydelse på deres forpligtelse til at betale morarenter. Med henblik på at sætte Kommissionen i stand til at beregne disse morarenter, er Spanien forpligtet til at meddele den alle nødvendige oplysninger om det tidsrum, der er forløbet mellem bogføringen — der ifølge de fællesskabsretlige bestemmelser er det afgørende tidspunkt for fastlæggelsen af Fællesskabernes egne indtægter — og den praksis, der har været fulgt af de spanske myndigheder. Kongeriget Spanien har ikke opfyldt denne forpligtelse.

- (¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).
 (²) Rådets forordning (EØF) nr. 1854/89 af 14.6.1989 om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf (EFT L 186 30.6.1989, s. 1).
 (³) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29.5.1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 155 af 7.6.1989, s. 1).
 (⁴) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

Sag anlagt den 23. december 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-550/03)

(2004/C 59/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. december 2003 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Giorgios Zabbos og Wouter Wils, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til,

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF (¹) af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner,
 — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/13/EF (²) af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder,
 — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF (³) af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering,

idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiverne, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom,

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelsen af direktiverne i intern ret udløb den 15. marts 2003.

- (¹) EFT L 75 af 15.3.2001, s. 1.
 (²) EFT L 75 af 15.3.2001, s. 26.
 (³) EFT L 75 af 15.3.2001, s. 29.

Appel iværksat den 29. december 2003 af Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd., tidligere HB Ice Cream Ltd, til prøvelse af dom afsagt den 23. oktober 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-65/98, Van den Bergh Foods Ltd, tidligere HB Ice Cream Ltd, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-552/03 P)

(2004/C 59/23)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. december 2003 iværksat appel af Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd., tidligere HB Ice Cream Ltd, ved lawyers M. Nicholson,